

Gres Catalán

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Dusfort
Emplaçament	Es troba a tocar de la C-1412, a l'alçada del nucli de Dusfort
Alçada:	654

Coordenades:

Latitud:	41.73958
Longitud:	1.49873
UTM Est (X):	375161
UTM Nord (Y):	4621952

Classificació

Número de fitxa	08036 - 216
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	5221701CG7252S0001QD
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dl., 23/09/2013 - 02:00

Descripció

Al sud-est del nucli de Dusfort, tocant a la C-1412 es situa el complex industrial de Gres Catalán. Es caracteritza per una successió de grans naus rectangulars de gran llargada orientades d'est a oest (uns 300 metres aproximadament). Les edificacions estan alçades amb maons i amb coberta a dues vessants. Els edificis situats al sud, s'utilitzen com a oficines i exposició, i la resta com a magatzem i producció. Cal destacar-hi l'edifici de formes rectangulars i cúbiques folrat amb rajola marró que es troba a l'inici del recinte.

A l'altre costat de la carretera, al costat de l'antiga bòbila, hi trobem altres dependències del complex, avui en dia en desús.

Història

L'any 1869 va néixer a Òdena Vicenç Sugrañes i Solé, fundador i creador de l'empresa familiar que a l'any 1971 es conegué comercialment com a Gres Catalán. No obstant, abans d'arribar a aquesta data diferents foren els episodis que l'explotació familiar hagué de superar. 50 anys abans, a l'any 1921, Vicenç Sugrañes va comprar els terrenys que tenia arrendats al preu de 2500 pts. Terrenys en què l'any 1911 havia construït un forn primitiu per coure ceràmica. En aquells moments la producció ceràmica de teules i totxanes, així com el forn de llenya, era totalment manual. Amb la mort de Vicenç Sugrañes 5 anys després, fou el seu fill, Isidre Sugrañes qui continuà la explotació familiar. Passada la Guerra Civil s'inicia un procés d'expansió de l'empresa, segurament afavorida per la reconstrucció dels estralls de la Guerra. A l'any 1942, es construeix una nova bòbila que augmenta la producció a les 30 tonelades diàries de material. Aquest augment implicà una modernització i mecanització del procés de fabricació i cocció. A l'any 1955, la mort d'Isidre Sugrañes deixà a mans dels seus tres fills, que s'encarregaren de construir una nova bòbila de tres pisos. A partir d'aquí, amb la recuperació econòmica dels anys 1960, s'inicià l'especialització de l'empresa, vivint el seu gran moment a finals dels anys 90 del segle XX i principis del s. XXI amb l'expansió immobiliària del país. Amb la punxada de la bombolla immobiliària, l'empresa va entrar en una crisi l'any 2010 que ha posat en entredit la seva viabilitat futura.

